

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 945

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 29 noiembrie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
227. — Lege privind înființarea Universității Adventus din Cernica	2–3	la soluția legislativă potrivit căreia exercitarea funcției de verificare a legalității trimiterii în judecată este compatibilă cu exercitarea funcției de judecată, precum și ale art. 64 alin. (4) din același cod	9–11
1.035. — Decret pentru promulgarea Legii privind înființarea Universității Adventus din Cernica	3	ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
★			
228. — Lege privind modificarea și completarea Legii nr. 235/2010 pentru acordarea burselor de merit olimpic internațional elevilor premiați la olimpiadele școlare internaționale	3–4	86. — Ordonanță de urgență pentru modificarea art. 8 alin. (1) din Legea nr. 360/2013 privind constituirea și menținerea unui nivel minim de rezerve de țigeti și de produse petroliere	12
1.036. — Decret pentru promulgarea Legii privind modificarea și completarea Legii nr. 235/2010 pentru acordarea burselor de merit olimpic internațional elevilor premiați la olimpiadele școlare internaționale	4	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 498 din 4 iulie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 181 lit. c ¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii	5–8	1.447. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în două unități administrativ-teritoriale din județul Mehedinți	13–15
Decizia nr. 600 din 28 septembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală cu privire		1.487. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru și publicitate imobiliară cu privire la imobilele situate în sectoarele cadastrale din 4 unități administrativ-teritoriale din județul Ialomița	16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind înființarea Universității Adventus din Cernica****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se înființează Universitatea Adventus din Cernica, ca instituție de învățământ superior, persoană juridică de drept privat și de utilitate publică, parte a sistemului național de învățământ, cu sediul în localitatea Cernica, șos. Decebal nr. 11—13, județul Ilfov.

Art. 2. — Universitatea Adventus din Cernica se înființează cu Facultatea de Teologie Adventistă și următoarele specializări/programe de studii acreditate: Teologie adventistă pastorală, Asistență socială, Pedagogia învățământului primar și preșcolar cu predare în limba română.

Art. 3. — În structura Universității Adventus din Cernica intră și facultățile și specializările/programele de studii, altele decât cele prevăzute la art. 2, acreditate sau autorizate să funcționeze provizoriu prin hotărâre a Guvernului, în condițiile prevăzute de lege.

Art. 4. — Personalul didactic și nedidactic din instituția care a fost autorizată să funcționeze provizoriu se preia, în condițiile legii, la universitatea nou-înființată, începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 5. — (1) Patrimoniul Universității Adventus din Cernica, alcătuit din bunuri proprii mobile și imobile și din creanțe, precum și din bunuri împrumutate de Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea din România, este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

(2) În caz de desființare sau dizolvare, bunurile din patrimoniul Universității Adventus din Cernica, rămase după lichidare, revin fiecărui fondator proporțional cu contribuția sa.

Art. 6. — Cheltuielile privind funcționarea universității se asigură din veniturile proprii dobândite în condițiile legii, precum și din alte surse legale.

Art. 7. — Pentru a se asigura respectarea standardelor legale de calitate specifice învățământului superior, Universitatea Adventus din Cernica este special monitorizată pe o perioadă de 3 ani, conform metodologiei elaborate de Ministerul Educației Naționale, care se aprobă prin ordin al ministrului educației naționale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 28 noiembrie 2017.
Nr. 227.

ANEXĂ

PATRIMONIUL
Universității Adventus din Cernica

Denumirea	Adresa	Valoarea	Titlul în baza căruia este deținut
I. Bunuri imobile, din care:	Cernica, județul Ilfov, șos. Decebal nr. 11—13	6.471.646,57	Contract de comodat
A. Clădiri	Cernica, județul Ilfov, șos. Decebal nr. 11—13	5.869.337,51	Contract de comodat
B. Altele — inel incendiu; stație de tratare a apei	Cernica, județul Ilfov, șos. Decebal nr. 11—13	602.309,06	Contract de comodat
II. Bunuri mobile, din care:	Cernica, județul Ilfov, șos. Decebal nr. 11—13	1.081.250,41	
A. Tehnică de calcul (calculatoare PC, rețele, imprimante, programe)	Cernica, județul Ilfov, șos. Decebal nr. 11—13	183.510,33	Facturi de achiziție
B. Birotică	Cernica, județul Ilfov, șos. Decebal nr. 11—13	.....	.....
C. Mijloace de transport	Cernica, județul Ilfov, șos. Decebal nr. 11—13	395.689,85	Facturi de achiziție
D. Mobilier	Cernica, județul Ilfov, șos. Decebal nr. 11—13	265.655,19	Facturi de achiziție
E. Disponibilități (cărți bibliotecă)	Cernica, județul Ilfov, șos. Decebal nr. 11—13	236.395,04	Facturi de achiziție
F. Inventar gospodăresc	Cernica, județul Ilfov, șos. Decebal nr. 11—13	.....	.....

Denumirea	Adresa	Valoarea	Titlul în baza căruia este deţinut
III. Imobilizări financiare:	Cernica, judeţul Ilfov, şos. Decebal nr. 11—13	368.368	
A. Depozite bancare	Cernica, judeţul Ilfov, şos. Decebal nr. 11—13	368.368	Extrase de cont
B. Fonduri speciale	Cernica, judeţul Ilfov, şos. Decebal nr. 11—13	.....	.....
IV. Active circulante, din care:	Cernica, judeţul Ilfov, şos. Decebal nr. 11—13	3.137.913,04	
A. Titluri de plasament	Cernica, judeţul Ilfov, şos. Decebal nr. 11—13	.....	.....
B. Disponibilităţi	Cernica, judeţul Ilfov, şos. Decebal nr. 11—13	863.316,94	Extrase de cont
C. Stocuri	Cernica, judeţul Ilfov, şos. Decebal nr. 11—13	45.186,19	Conform inventarului
D. Creanţe	Cernica, judeţul Ilfov, şos. Decebal nr. 11—13	2.229.409,91	Conform inventarului, bilanţei de verificare
E. Alte valori	Cernica, judeţul Ilfov, şos. Decebal nr. 11—13	.....	.....

NOTĂ:

Prezenta anexă are la bază Contractul de comodat dintre Uniunea de Conferinţe a Bisericii Adventiste de Ziua a Şaptea şi Institutul Teologic Adventist din localitatea Cernica, judeţul Ilfov.

PREŞEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind înfiinţarea Universităţii
Adventus din Cernica**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) şi ale art. 100 alin. (1) din Constituţia României,

Preşedintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind înfiinţarea Universităţii Adventus din Cernica şi se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREŞEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

Bucureşti, 28 noiembrie 2017.
Nr. 1.035.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAŢILOR

SENATUL

L E G E

**privind modificarea şi completarea Legii nr. 235/2010 pentru acordarea burselor de merit olimpic
internaţional elevilor premiaţi la olimpiadele şcolare internaţionale**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Legea nr. 235/2010 pentru acordarea burselor de merit olimpic internaţional elevilor premiaţi la olimpiadele şcolare internaţionale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 831 din 13 decembrie 2010, se modifică şi se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Prezenta lege instituie acordarea burselor de merit olimpic internaţional elevilor care au obţinut distincţii, respectiv

locurile I, II, III şi menţiune la olimpiadele şcolare internaţionale, precum şi premiile acordate profesorilor care au pregătit elevii ce au obţinut distincţii, respectiv locurile I, II, III şi menţiune la olimpiadele şcolare internaţionale, indiferent de disciplina de învăţământ la care acestea au fost organizate.”

2. Articolul 2 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Bursele de merit olimpic internaţional se acordă pe o perioadă de 12 luni, începând cu luna imediat următoare

obținerii distincțiilor, respectiv locurilor I, II, III și mențiune prevăzute la art. 1.”

3. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Cuantumul lunar al bursei de merit olimpic internațional acordate este diferențiat, în funcție de nivelul distincției obținute, după cum urmează:

a) pentru locul I, cuantumul lunar al bursei de merit olimpic internațional reprezintă echivalentul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată la data acordării acesteia;

b) pentru locul al II-lea, cuantumul lunar al bursei de merit olimpic internațional reprezintă echivalentul a 75% din salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată la data acordării acesteia;

c) pentru locul al III-lea, cuantumul lunar al bursei de merit olimpic internațional reprezintă echivalentul a 50% din salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată la data acordării acesteia;

d) pentru mențiune, cuantumul lunar al bursei de merit olimpic internațional reprezintă echivalentul a 25% din salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată la data acordării acesteia.”

4. După articolul 3 se introduce un nou articol, articolul 3¹, cu următorul cuprins:

„Art. 3¹. — Profesorii care au pregătit elevii ce au obținut distincții, respectiv locurile I, II, III și mențiune la olimpiadele școlare internaționale, indiferent de disciplina de învățământ la care acestea au fost organizate, primesc un premiu al cărui cuantum se stabilește prin ordin al ministrului educației naționale.”

5. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Sumele necesare acordării bursei de merit olimpic internațional și cele necesare pentru premierea profesorilor sunt prevăzute anual în bugetul Ministerului Educației Naționale și sunt acordate de la bugetul de stat.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 28 noiembrie 2017.
Nr. 228.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind modificarea
și completarea Legii nr. 235/2010 pentru acordarea bursei
de merit olimpic internațional elevilor premiați
la olimpiadele școlare internaționale**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind modificarea și completarea Legii nr. 235/2010 pentru acordarea bursei de merit olimpic internațional elevilor premiați la olimpiadele școlare internaționale și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 28 noiembrie 2017.
Nr. 1.036.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 498**

din 4 iulie 2017

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 181 lit. c¹)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor
de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice
și a contractelor de concesiune de servicii**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 181 lit. c¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de Societatea Direct Distribuție Birotica — S.R.L. din București în Dosarul nr. 255/64/2016 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 729D/2016.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, domnul avocat Andrei Nicolau, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsește cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul apărătorului ales prezent, care, mai întâi, depune anumite înscrisuri, respectiv decizia Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor care a format obiectul plângerii în fața instanței de judecată, din care reiese interpretarea dată noțiunii de „grave prejudicii”, noțiune care este supusă controlului de constituționalitate.

4. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate, solicită admiterea acesteia și constatarea neconstituționalității dispozițiilor art. 181 lit. c¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006. Astfel, mai întâi, prezintă situația de fapt a cauzei care a condus la invocarea excepției de neconstituționalitate, respectiv participarea la o procedură de licitație publică în cadrul căreia, în urma verificării ofertantului, a constatat existența unui certificat constatator negativ în care erau înscrise anumite mențiuni cu privire la neîndeplinirea unor obligații contractuale, prejudiciul fiind de 264 lei, reprezentând 23% din produsele livrate, precum și împrejurarea că această sumă a fost acoperită din garanția de bună execuție. În aceste condiții, compania contractantă a descalificat entitatea ofertantă, ca urmare a existenței unor „grave prejudicii” într-un contract anterior. Arată că, în acest context, în urma contestației

formulate și ca urmare a respingerii de către Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor a acțiunii, s-au pus în discuție două aspecte: pierderea licitației și atragerea răspunderii penale care derivă dintr-o asemenea împrejurare, ca urmare a declarației pe propria răspundere că nu se află în ipoteza normelor criticate și care poate conduce la fals în declarații. Arată că, folosind căile de atac, în urma soluționării plângerii formulate împotriva deciziei Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor pronunțate în cauza de față, curtea de apel a admis plângerea și a constatat că decizia menționată nu este temeinică.

5. În acest context, problema care se pune este de legalitate, și nu de oportunitate, în sensul că, pe parcursul demersurilor efectuate, s-a pus problema identificării pârgurilor legale prin care să se demonstreze instanței faptul că entitatea ofertantă nu se află în situația de „grave prejudicii”. Această noțiune nu este definită în actul normativ în discuție, singura deslușire fiind cu privire la noțiunea de „consecințe deosebit de grave”, cuprinsă atât în noul, cât și în vechiul Cod penal. Având în vedere jurisprudența Curții Constituționale cu privire la calitatea legii, precizează că un text trebuie să fie clar și precis pentru a fi aplicat. Din cele prezentate se poate observa că autoritățile îndrituite cu aprecierea și stabilirea în concret dacă entitatea ofertantă se află sub incidența „gravelor prejudicii” au dat interpretări diferite textului legal criticat. Or, cetățeanul trebuie să fie protejat împotriva arbitrarului. De altfel, în noul text cuprins la art. 167 alin. (8) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, acest element de „grav prejudiciu” a fost definit.

6. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, deoarece, invocându-se o interpretare diferită a textelor de lege de către autoritatea contractantă și de către Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor, în realitate se dorește o interpretare a prevederilor criticate. Or, interpretarea legii este o fază indispensabilă a procesului de aplicare a acesteia, fiind atributul exclusiv al instanțelor judecătorești și care a fost exercitat în cauza de față, excedând controlului de constituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 3 mai 2016, pronunțată în Dosarul nr. 255/64/2016, **Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 181 lit. c¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006**

privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de Societatea Direct Distribuție Birotica — S.R.L. din București într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile art. 181 lit. c¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 sunt contrare art. 1 alin. (5) din Constituție, deoarece noțiunea de „grave prejudicii” cuprinsă în aceste dispoziții legale nu este definită sub aspectul întinderii și modalității de apreciere. Având în vedere cerințele de principiu stabilite de către Curtea Constituțională cu privire la condițiile calitative pe care trebuie să le îndeplinească o lege, menționează că dispozițiile criticate nu sunt previzibile. Astfel, atât autoritățile contractante, cât și Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor și instanțele de judecată sunt lipsite de pârghiile legale necesare unei interpretări corecte a noțiunii de „grave prejudicii”, care este lăsată la libera apreciere a acestora. În acest context, exemplifică prin prezentarea situației de fapt a cauzei. [Se susține că suma de 264 lei a fost considerată ca fiind grav prejudiciu în sensul art. 181 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006]. Totodată, precizează că, în legislație, o noțiune asemănătoare este definită numai în materie penală.

9. **Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece interpretarea dispozițiilor legale, în speță a noțiunii de „grave prejudicii”, ține de resortul instanței de judecată, în sensul art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție. Interpretarea legilor este o operațiune rațională utilizată de orice subiect de drept în vederea aplicării și respectării legii, având ca scop clarificarea înțelesului unei norme juridice sau a câmpului său de aplicare. Instanțele judecătorești interpretează legea în mod necesar în procesul soluționării cauzelor cu care au fost investite. În acest sens, interpretarea este faza indispensabilă a procesului de aplicare a legii. Mai mult, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că, „oricât de clar ar fi textul unei dispoziții legale, în orice sistem juridic există, în mod inevitabil, un element de interpretare juridică” (Hotărârea din 22 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza *C.R. împotriva Regatului Unit*).

10. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Guvernul** arată că prevederile criticate au fost abrogate, însă este incidentă Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate, raportat la cerințele de claritate și previzibilitate pe care trebuie să le îndeplinească o normă în vederea respectării dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, consideră că sunt relevante considerentele cuprinse în Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, prin care Curtea a reținut că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea. Față de considerentele cuprinse în jurisprudența instanței de contencios constituțional în materie, apreciază că este de competența Curții Constituționale de a se pronunța cu privire la excepția de neconstituționalitate invocată în cauză.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 181 lit. c¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 15 mai 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 20 iulie 2006, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: *„Autoritatea contractantă are dreptul de a exclude dintr-o procedură pentru atribuirea contractului de achiziție publică orice ofertant/candidat care se află în oricare dintre următoarele situații: (...)*

c¹) în ultimii 2 ani nu și-a îndeplinit sau și-a îndeplinit în mod defectuos obligațiile contractuale, din motive imputabile ofertantului în cauză, fapt care a produs sau este de natură să producă grave prejudicii beneficiarilor acestuia;”.

15. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 a fost abrogată prin art. 238 lit. a) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 390 din 23 mai 2016. Însă, având în vedere prevederile art. 236 alin. (2) și alin. (4) din Legea nr. 98/2016, potrivit cărora *„Procedurilor de atribuire în curs de desfășurare la data intrării în vigoare a prezentei legi li se aplică legea în vigoare la data inițierii procedurii de atribuire. (...) Contractele de achiziție publică/Acordurile-cadru încheiate înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi sunt supuse dispozițiilor legii în vigoare la data când acestea au fost încheiate în tot ceea ce privește încheierea, modificarea, interpretarea, efectele, executarea și încetarea acestora”* și cele ale art. 69 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016, potrivit cărora *„Contestațiile/Cererile/Plângerile aflate în curs de soluționare la Consiliu/instanța de judecată la data intrării în vigoare a prezentei legi continuă să fie soluționate în condițiile și cu procedura prevăzute de legea în vigoare la data la care au fost depuse”*, precum și Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează a exercita controlul de constituționalitate asupra prevederilor criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006.

16. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5), în componenta referitoare la calitatea legii.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, pentru motivele ce se vor arăta în continuare. Din economia prevederilor art. 181 din

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, Curtea observă că autoritatea contractantă are dreptul de a exclude dintr-o procedură pentru atribuirea contractului de achiziție publică orice ofertant/candidat care se află în oricare dintre următoarele situații: a intrat în faliment ca urmare a hotărârii pronunțate de judecătorul-sindic; face obiectul unei proceduri legale pentru declararea sa în una dintre situațiile antereferte; nu și-a îndeplinit obligațiile de plată a impozitelor, taxelor și contribuțiilor de asigurări sociale către bugetele componente ale bugetului general consolidat, în conformitate cu prevederile legale în vigoare în România sau în țara în care este stabilit; în ultimii 2 ani nu și-a îndeplinit sau și-a îndeplinit în mod defectuos obligațiile contractuale, din motive imputabile ofertantului în cauză, fapt care a produs sau este de natură să producă **grave prejudicii** beneficiarilor acestuia; a fost condamnat, în ultimii trei ani, prin hotărârea definitivă a unei instanțe judecătorești, pentru o faptă care a adus atingere eticii profesionale sau pentru comiterea unei greșeli în materie profesională; prezintă informații false sau nu prezintă informațiile solicitate de către autoritatea contractantă în scopul demonstrării îndeplinirii criteriilor de calificare și selecție.

18. Una dintre situațiile în care autoritatea contractantă are dreptul de a exclude dintr-o procedură pentru atribuirea contractului de achiziție publică orice ofertant/candidat — și al cărei conținut este criticat parțial în prezenta cauză — este aceea că, **în ultimii 2 ani, ofertantul/candidatul nu și-a îndeplinit** sau și-a îndeplinit în mod defectuos obligațiile contractuale, din **motive imputabile ofertantului în cauză**, fapt care **a produs sau este de natură să producă grave prejudicii beneficiarilor** acestuia. Așadar, respingerea poate opera dacă sunt îndeplinite, cumulativ, trei condiții, respectiv: neîndeplinirea contractului să fie aferentă ultimilor 2 ani înainte de procedura la care participă; motivele de neexecuție să fie imputabile aceluși ofertant în cauză; sunt antamate/reclamate de către beneficiari producerea unor grave prejudicii.

19. În aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 a fost adoptată Hotărârea Guvernului nr. 925/2006 pentru aprobarea normelor de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractelor de achiziție publică din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 20 iulie 2006 [în prezent abrogată ca urmare a abrogării actului principal], care prevede, la art. 97¹, că „autoritatea contractantă are obligația de a emite documente constatatoare care conțin informații referitoare la **îndeplinirea obligațiilor contractuale** de către contractant și, **dacă este cazul, la eventualele prejudicii** [...]”. Aceste documente constatatoare emise de către autoritatea contractantă pot fi contestate în justiție potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare [a se vedea art. 97¹ alin (5) din Hotărârea Guvernului nr. 925/2006].

20. Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 34/2006 transpune Directiva 2004/18/CE privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de lucrări, de furnizare și de servicii, Directiva 2004/17/CE privind coordonarea procedurilor de achiziție aplicate de entitățile care operează în sectoarele apă, energie, transport și servicii poștale, publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L134 din 30 aprilie 2004, cu excepția art. 41 alin. (3), art. 49 alin. (3)—(5) și art. 53, care se transpun prin hotărâre a Guvernului, Directiva 1989/665/CEE

privind coordonarea legilor, regulamentelor și prevederilor administrative referitoare la aplicarea procedurilor de recurs în materie de atribuire a contractelor de furnizare și de lucrări, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L395 din 30 decembrie 1989, și Directiva 1992/13/CEE privind coordonarea legilor, regulamentelor și prevederilor administrative referitoare la aplicarea regulilor Comunității pentru procedurile de achiziție a entităților care operează în sectoarele apă, energie, transport și telecomunicații, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L76 din 23 martie 1992, cu excepția art. 9—11, care se transpun prin hotărâre a Guvernului.

21. Directiva 2004/18/CE conține o secțiune care se referă la **Criterii calitative de selecție**, iar art. 45 reglementează cu privire la **Situația personală a candidatului sau a ofertantului**. Statele membre stabilesc, în temeiul dreptului intern și cu respectarea dreptului european, condițiile de aplicare a acestor prevederi, putându-se avea în vedere o derogare de la normele europene pentru cerințele imperative de interes general. Totodată, în scopul punerii în aplicare a acestor prevederi, autoritățile contractante solicită candidaților sau ofertanților, după caz, să **furnizeze anumite documente** și se pot adresa autorităților competente, în cazul în care au incertitudini în ceea ce privește situația personală a respectivilor candidați/ofertanți, pentru a obține informații pe care le consideră necesare privind situația personală a acestora. În cazul în care informațiile se referă la un candidat sau ofertant stabilit în alt stat membru decât cel al autorității contractante, autoritatea contractantă poate solicita cooperarea autorităților competente. În conformitate cu legislația internă a statului membru în care sunt stabiliți candidații sau ofertanții, solicitările se referă la persoane fizice și persoane juridice, inclusiv, după caz, la directori de companii sau la orice persoană cu putere de reprezentare, de decizie sau de control în ceea ce privește candidatul sau ofertantul.

22. Astfel, orice candidat sau ofertant care a făcut obiectul unei condamnări pronunțate printr-o hotărâre definitivă, de care autoritatea contractantă are cunoștință, este exclus de la participarea la o procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice, din motivele prevăzute în Directivă [art. 45 alin. (1) din Directiva 2004/18/CE]. De asemenea, poate fi exclus de la participarea la un contract orice operator economic care s-a făcut vinovat de o **gravă abatere** profesională, dovedită prin orice mijloace pe care autoritățile contractante le pot justifica [art. 45 alin. (2) lit. d) din Directiva 2004/18/CE].

23. În acest context, Curtea reține că prevederile art. 45 alin. (2) lit. d) din Directiva 18/2004/CE, potrivit cărora „poate fi exclus de la participarea la un contract orice operator economic: (...) (d) care s-a făcut vinovat de o gravă abatere profesională, dovedită prin orice mijloace pe care autoritățile contractante le pot justifica; (...) Statele membre precizează, în temeiul dreptului intern și prin respectarea dreptului comunitar, condițiile de aplicare a prezentului alineat”, sunt transpuse în prevederile art. 181 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006.

24. Asupra înțeleșului art. 45 din Directivă, Curtea de Justiție a Uniunii Europene s-a pronunțat prin Hotărârea din 13 decembrie 2012 în Cauza C-465/11, *Forposta SA, ABC Direct Compact sp.z o.o împotriva Poczta Polska S.A.* Cu acel prilej, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut că art. 45 alin. (2) primul paragraf litera (d) din Directiva 2004/18 conferă autorităților contractante competența să constate o abatere profesională prin orice mijloace pe care acestea le pot justifica.

În plus, spre deosebire de același paragraf lit. (c), nu este necesară o hotărâre cu autoritate de lucru judecat pentru constatarea unei abateri profesionale în sensul dispoziției care figurează la paragraful menționat lit. (d) (paragraful 28). În consecință, nerespectarea de către un operator economic a obligațiilor sale contractuale poate, în principiu, să fie considerată drept abatere profesională (paragraful 29). Cu toate acestea, noțiunea „**abatere gravă**” trebuie să fie înțeleasă ca referindu-se, în mod normal, la un comportament al operatorului economic în cauză care denotă o intenție culpabilă sau o neglijență de o anumită gravitate din partea sa. Astfel, orice executare incorectă, imprecisă sau defectuoasă a unui contract sau a unei părți din acest contract poate demonstra, eventual, o competență profesională limitată a operatorului economic în cauză, dar nu echivalează în mod automat cu o abatere gravă (paragraful 30). În plus, constatarea existenței unei „**abateri grave**” necesită, în principiu, efectuarea unei aprecieri concrete și individualizate a atitudinii operatorului economic în cauză (paragraful 31).

25. Curtea de Justiție a mai concluzionat că principiile și normele dreptului Uniunii în materia contractelor de achiziții publice nu justifică, în temeiul protejării interesului public și a intereselor legitime ale autorităților contractante, precum și pentru menținerea unei concurențe loiale între operatorii economici, impunerea printr-o reglementare națională, precum cea în discuție în litigiul principal, a unei obligații în sarcina unei autorități contractante **de a exclude în mod automat** de la o procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice un operator într-o ipoteză precum cea anterior indicată.

26. În consecință, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut că art. 45 alin. (2) primul paragraf lit. (d) din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii trebuie interpretat în sensul că se **opune unei reglementări naționale care prevede că există o abatere profesională gravă care conduce la excluderea automată** a operatorului economic în cauză de la o procedură de atribuire a unui contract

de achiziții publice în curs în ipoteza în care, din motive imputabile acestui operator economic, autoritatea contractantă a reziliat, a anulat sau a denunțat unilateral un contract de achiziții publice precedent încheiat cu operatorul menționat, dacă rezilierea, anularea ori denunțarea unilaterală a contractului a survenit într-un interval de trei ani înainte de inițierea procedurii în curs, iar valoarea părții neexecutate din contractul de achiziții publice precedent se ridică la cel puțin 5% din valoarea totală a acestui contract.

27. Ca atare, având în vedere că înțelesul normei europene a fost deslușit în urma acestei decizii a Curții de Justiție a Uniunii Europene, reglementarea este clară, precisă și previzibilă în conformitate cu prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție. Așadar, în procesul de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale criticate, atât autoritățile contractante, cât și instanțele de judecată, în temeiul prevederilor art. 148 din Constituție, urmează să evalueze, prin prisma normelor naționale și europene incidente, dacă sunt întrunite motivele de excludere a candidatului/ofertantului în procedura achizițiilor publice.

28. În acest context, Curtea observă că instanța judecătorească *a quo*, în opinia exprimată conform art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, a apreciat că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, fiind conforme cu art. 1 alin. (5) din Constituție, iar soluția pronunțată denotă că norma criticată este constituțională.

29. De asemenea, Curtea reține că, în aplicarea prevederilor art. 148 din Constituție, legiuitorul a adoptat noi norme care s-au concretizat prin Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 390 din 23 mai 2016, lege care conține „*Motive de excludere a candidatului/ofertantului*” și care sunt reconfigurate față de vechea legislație în materie.

30. Față de cele prezentate, Curtea constată că dispozițiile art. 181 lit. c¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, prin raportare la art. 1 alin. (5) din Constituție, sunt constituționale.

31. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Direct Distribuție Birotica — S.R.L. din București în Dosarul nr. 255/64/2016 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 181 lit. c¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 iulie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 600

din 28 septembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală cu privire la soluția legislativă potrivit căreia exercitarea funcției de verificare a legalității trimiterii în judecată este compatibilă cu exercitarea funcției de judecată, precum și ale art. 64 alin. (4) din același cod

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (3) și ale art. 64 alin. (4) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghe Adrian Șulț în Dosarul nr. 29.859/200/2014 al Judecătoria Buzău — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 790D/2016.

2. La apelul nominal, pentru partea OMV Petrom — S.A. București, răspunde avocatul Corina Ruxandra Popescu, cu împuternicire avocațială la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului părții prezente, care depune note scrise și solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, ca inadmisibilă, în ceea ce privește dispozițiile art. 64 alin. (4) din Codul de procedură penală, întrucât acestea nu au legătură cu soluționarea cauzei, având în vedere faptul că, în speță, judecătorul de drepturi și libertăți nu și-a exercitat nicio atribuție. Referitor la dispozițiile art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală cu privire la soluția legislativă potrivit căreia exercitarea funcției de verificare a legalității trimiterii în judecată este compatibilă cu exercitarea funcției de judecată, solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 552 din 16 iulie 2015.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca inadmisibilă, referitor la prevederile art. 64 alin. (4) din Codul de procedură penală, deoarece autorul excepției solicită completarea textului de lege criticat, în sensul ca judecătorul de cameră preliminară să nu poată participa, în aceeași cauză, la judecata în fond sau în căile de atac. Or, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului. În ceea ce privește dispozițiile art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală cu privire la soluția legislativă potrivit căreia exercitarea funcției de verificare a legalității trimiterii în judecată este compatibilă cu exercitarea funcției de judecată, solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 13 mai 2016, pronunțată în Dosarul nr. 29.859/200/2014, **Judecătoria Buzău — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (3) și ale art. 64 alin. (4) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Gheorghe Adrian Șulț cu ocazia soluționării unei cauze penale.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 124 referitor la înfăptuirea justiției, precum și prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât judecătorul de cameră preliminară îndeplinește concomitent și funcția de dispoziție asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei, având în vedere că se pronunță asupra unor chestiuni ce țin tocmai de respectarea sau nerespectarea acestor drepturi în faza de urmărire penală, motiv pentru care nu poate fi considerat imparțial, astfel încât să exercite și funcția de judecată în cauză. Consideră că dispozițiile art. 64 alin. (4) din Codul de procedură penală ar trebui completate în sensul ca nici judecătorul de cameră preliminară să nu poată participa, în aceeași cauză, la judecata în fond sau în căile de atac.

7. **Judecătoria Buzău — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

8. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 80 din 23 februarie 2016.

10. **Avocatul Poporului** consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât susținerile autorului excepției tind la completarea textelor de lege criticate, în sensul ca și judecătorul de cameră preliminară să se supună acelorași restricții ca și cele prevăzute — de dispozițiile art. 64 din Codul de procedură penală — pentru judecătorul de drepturi și libertăți. Or, acceptarea unei asemenea critici ar echivala cu transformarea instanței de contencios constituțional într-un legislator pozitiv, ceea ce ar contraveni prevederilor art. 61 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora „*Parlamentul este [...] unica autoritate legiuitoare a țării*”, fiind, totodată, în contradicție și cu dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, conform cărora „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 3 alin. (3) și ale art. 64 alin. (4) din Codul de procedură penală. Din motivarea criticii reiese că, în realitate, acestea vizează prevederile art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală cu privire la soluția legislativă potrivit căreia exercitarea funcției de verificare a legalității trimiterii în judecată este compatibilă cu exercitarea funcției de judecată, precum și dispozițiile art. 64 alin. (4) din același cod. Textele criticate au fost modificate prin Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013. Prin Decizia nr. 552 din 16 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 707 din 21 septembrie 2015, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală conform căreia exercitarea funcției de verificare a legalității netrimiterii în judecată este compatibilă cu exercitarea funcției de judecată este neconstituțională. Ca urmare a deciziei mai sus menționate, dispozițiile art. 3 alin. (3) din Codul de procedură penală au fost modificate — ulterior sesizării Curții în cauza de față — prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din data de 23 mai 2016. Având în vedere că, în cauza în care a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate, normele de procedură cuprinse în dispozițiile art. 3 alin. (3) din Codul de procedură penală au produs efecte în forma în vigoare la data sesizării Curții, aceasta se va pronunța asupra respectivelor dispoziții de lege în redactarea anterioară modificării aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 3 alin. (3) teza a doua cu privire la soluția legislativă potrivit căreia exercitarea funcției de verificare a legalității trimiterii în judecată este compatibilă cu exercitarea funcției de judecată: *„În desfășurarea aceluiași proces penal, exercitarea unei funcții judiciare este incompatibilă cu exercitarea unei alte funcții judiciare, cu excepția celei prevăzute la alin. (1) lit. c), care este compatibilă cu funcția de judecată este compatibilă cu exercitarea funcției de judecată.”* Art. 3 alin. (1) lit. c) prevede că: *„În procesul penal se exercită următoarele funcții judiciare: [...] c) funcția de verificare a legalității trimiterii ori netrimiterii în judecată.”*

— Art. 64 alin. (4): *„Judecătorul de drepturi și libertăți nu poate participa, în aceeași cauză, la procedura de cameră preliminară, la judecata în fond sau în căile de atac”.*

14. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 124 referitor la înfăptuirea justiției, precum și a prevederilor art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în ceea ce privește dispozițiile art. 64 alin. (4) din Codul de procedură penală, autorul excepției nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci solicită completarea acestora, în sensul ca judecătorul de cameră preliminară să nu poată participa, în aceeași cauză, la judecata în fond sau în căile de atac. O asemenea solicitare nu intră, însă, în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, conform prevederilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

16. Referitor la dispozițiile art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală cu privire la soluția legislativă potrivit căreia exercitarea funcției de verificare a legalității trimiterii în judecată este compatibilă cu exercitarea funcției de judecată, Curtea reține că acestea au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale — invocate și în prezenta cauză — și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 415 din 15 iunie 2017*, nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la pronunțarea prezentei decizii, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală cu privire la soluția legislativă potrivit căreia exercitarea funcției de verificare a legalității trimiterii în judecată este compatibilă cu exercitarea funcției de judecată. În acest sens, Curtea a reținut că este în interesul înfăptuirii actului de justiție ca același judecător — care a verificat atât competența și legalitatea sesizării, cât și legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală — să se pronunțe și pe fondul cauzei. S-a reținut, totodată, că o soluție contrară ar fi de natură să afecteze deplina realizare a funcției de judecată, prin aceea că judecătorul fondului ar fi privat de posibilitatea — esențială în buna administrare a cauzei — de a aprecia el însuși asupra legalității urmăririi penale și a administrării probelor și de a decide asupra întregului material probator pe care își va întemeia soluția. Astfel, Curtea a arătat că simplul fapt pentru judecător de a fi luat o decizie înaintea procesului nu poate fi considerat întotdeauna că ar justifica, în sine, o bănuială de parțialitate în privința sa. Ceea ce trebuie avut în vedere este întinderea și importanța acestei decizii. Aprecierea preliminară a datelor din dosar nu poate semnifica faptul că ar fi de natură să influențeze aprecierea finală, ceea ce interesează fiind ca această apreciere să se facă la momentul luării hotărârii și să se bazeze pe elementele dosarului și pe dezbaterile din ședința de judecată (Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 6 iunie 2000, pronunțată în Cauza *Morel împotriva Franței*, paragraful 45). Prin aceeași decizie, mai sus menționată, Curtea Constituțională a reținut că obiectul procedurii camerei preliminare îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. Prin urmare, acesta se circumscrie unor aspecte referitoare la competență și la legalitatea fie a sesizării, fie a administrării probelor care fundamentează acuzația în materie penală. Așa fiind, judecătorul de cameră preliminară nu se poate pronunța asupra aspectelor legate de temeinicia acuzației, aceasta fiind atributul

* Decizia Curții Constituționale nr. 415 din 15 iunie 2017 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 781 din 3 octombrie 2017.

exclusiv al instanței competente să judece fondul cauzei. De asemenea, Curtea a constatat că obiectivul acestei proceduri este de a stabili dacă urmărirea penală și rechizitoriul sunt apte să declanșeze faza de judecată ori trebuie refăcute, iar, în ipoteza începerii judecării, de a stabili care sunt actele asupra cărora aceasta va purta și pe care părțile și ceilalți participanți își vor putea întemeia susținerile ori pe care trebuie să le combată (paragrafele 14 și 15).

17. În continuare, prin Decizia nr. 415 din 15 iunie 2017, citată anterior, Curtea a reținut că legiuitorul a limitat la o fază distinctă de parcurs a procesului penal posibilitatea invocării excepțiilor referitoare la competența instanței, legalitatea sesizării, legalitatea administrării probelor și la legalitatea actelor efectuate de organul de urmărire penală, fază în care nu se stabilește vinovăția sau nevinovăția inculpatului. Consecința acestei limitări temporale este faptul că, după începerea judecării, nu mai este posibilă restituirea cauzei la procuror, scopul reglementării fiind acela al asigurării soluționării cu celeritate a cauzelor penale. Împrejurarea că instanța competentă să judece cauza pe fond nu poate ea însăși să se pronunțe cu privire la cererile și excepțiile care au fost ridicate în procedura de cameră preliminară și care au fost soluționate în această procedură (atât pe fond, cât și/sau în contestație) nu afectează dreptul părților la un proces echitabil, deoarece au făcut deja obiect al controlului unui judecător. Instanța competentă să se pronunțe asupra judecării pe fond a cauzei are plenitudinea de jurisdicție să statueze cu privire la temeinicia acuzației în materie penală, deoarece, potrivit art. 374 alin. (7)—(9) din Codul de procedură penală, probele administrate în cursul urmăririi penale și necontestate, deși nu se readministrează, sunt supuse dezbaterii contradictorii, respectiv pot fi administrate din oficiu de către instanță dacă aceasta apreciază că este necesar pentru aflarea adevărului și pentru justa soluționare a cauzei. *Per a contrario*, o probă contestată va fi readministrată, iar, în cazul în care readministrarea nu mai este posibilă, devin aplicabile dispozițiile art. 383 alin. (4) din Codul de procedură penală, care obligă instanța — dacă imposibilitatea de administrare se referă la o probă administrată în faza de

urmărire penală și încuviințată de instanță — să o pună în discuția părților, a persoanei vătămate și a procurorului. Faptul că instanța de judecată va ține seama la judecarea cauzei de o astfel de probă implică filtrarea ei în raport cu exigențele referitoare la aprecierea probelor care, potrivit art. 103 din Codul de procedură penală, nu au o valoare dinainte stabilită și sunt supuse liberei aprecieri a organelor judiciare în urma evaluării tuturor probelor administrate în cauză, condamnarea putând fi dispusă numai atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă (paragraful 16).

18. În același sens sunt și Decizia nr. 552 din 16 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 707 din 21 septembrie 2015, Decizia nr. 636 din 13 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 904 din 7 decembrie 2015, Decizia nr. 784 din 17 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 104 din 10 februarie 2016, Decizia nr. 897 din 17 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 228 din 28 martie 2016, Decizia nr. 901 din 17 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189 din 14 martie 2016, Decizia nr. 80 din 23 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 373 din 16 mai 2016, Decizia nr. 296 din 11 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 7 octombrie 2016, Decizia nr. 380 din 7 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 527 din 13 iulie 2016, Decizia nr. 778 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 3 mai 2017, și Decizia nr. 136 din 14 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 11 iulie 2017. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală cu privire la soluția legislativă potrivit căreia exercitarea funcției de verificare a legalității trimiterii în judecată este compatibilă cu exercitarea funcției de judecată, pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

19. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. (4) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghe Adrian Șulț în Dosarul nr. 29.859/200/2014 al Judecătorei Buzău — Secția penală.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar și constată că dispozițiile art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală cu privire la soluția legislativă potrivit căreia exercitarea funcției de verificare a legalității trimiterii în judecată este compatibilă cu exercitarea funcției de judecată sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Buzău — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 28 septembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru modificarea art. 8 alin. (1) din Legea nr. 360/2013 privind constituirea și menținerea unui nivel minim de rezerve de țiței și de produse petroliere

În prezent, constituirea și menținerea unor rezerve minime de țiței și/sau produse petroliere este reglementată de Legea nr. 360/2013 privind constituirea și menținerea unui nivel minim de rezerve de țiței și de produse petroliere, cu modificările ulterioare.

Legea nr. 360/2013 a fost emisă în scopul transpunerii, la nivelul legislației naționale, a prevederilor Directivei 2009/119/CE a Consiliului din 14 septembrie 2009 privind obligația statelor membre de a menține un nivel minim de rezerve de țiței și/sau produse petroliere.

Obiectivul declarat al Directivei 2009/119/CE este de a stabili normele care vizează garantarea unui nivel ridicat de siguranță a aprovizionării cu petrol în Comunitate, prin intermediul unor mecanisme viabile și transparente bazate pe solidaritatea între statele membre, menținerea unui nivel minim al stocurilor de țiței și/sau produse petroliere, precum și instituirea mijloacelor procedurale necesare pentru remedierea unei eventuale penurii de amploare, la nivelul Uniunii Europene sau al unui stat membru.

În prezent, îndeplinirea obligației României, în calitate de stat membru al Uniunii Europene, de a menține un nivel minim de stocuri de țiței și de produse petroliere se realizează în baza prevederilor Legii nr. 360/2013, conform cărora obligația constituirii și menținerii stocurilor de urgență revine operatorilor economici care introduc pe piață cantități mai mari de 1.000 tone țiței și/sau produse petroliere pe an.

Totodată, Legea nr. 360/2013 definește operatorii economici astfel: „operatori economici — societățile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și care își au sediul social în România și care produc și/sau introduc pe piața românească țiței și/sau produse petroliere”.

Pe de altă parte, Legea nr. 360/2013 instituie pentru operatorii economici care au obligația constituirii și menținerii stocurilor de urgență dreptul de delegare a acestei obligații, inclusiv către alți operatori economici.

Coroborând elementele menționate mai sus, rezultă că operatorii economici care au obligația constituirii și menținerii stocurilor de urgență nu pot delega această obligație decât societăților reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și care își au sediul social în România și care produc și/sau introduc pe piața românească țiței și/sau produse petroliere.

Restrângerea dreptului de delegare prin limitarea mulțimii operatorilor care ar putea accepta delegarea doar la acei operatori economici definiți în Legea nr. 360/2013 creează în plan real dificultăți în realizarea de facto a delegărilor, periclitan astfel atât transpunerea corectă a prevederilor Directivei 2009/119/CE referitoare la delegare, cât și îndeplinirea de către operatori a obligațiilor de stocare, iar pe cale de consecință, îndeplinirea obligației României în privința menținerii unor stocuri minime de țiței și de produse petroliere, pentru anul 2018.

Elementele mai sus menționate reprezintă elementele unei situații extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată și vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — La articolul 8 alineatul (1) din Legea nr. 360/2013 privind constituirea și menținerea unui nivel minim de rezerve de țiței și de produse petroliere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 818 din 21 decembrie 2013, cu modificările ulterioare, literele b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) operatorilor economici, astfel cum sunt definiți la art. 2 lit. l), altor operatori economici cu sediul social în România pentru care nu sunt instituite obligații de constituire și menținere a stocurilor de urgență conform prevederilor prezentei legi, precum și operatorilor economici cu sediul social în cadrul altor state membre ale Uniunii Europene sau operatorilor economici care au o reprezentanță pe teritoriul Uniunii Europene, care dispun de capacitate de stocare disponibilă în afara teritoriului

României sau în contul căruia sunt menținute stocuri pe teritoriul Uniunii Europene, cu condiția ca o astfel de delegare să fi fost autorizată în prealabil atât de către autoritatea competentă, cât și de către toate statele membre pe ale căror teritorii vor fi păstrate stocurile; și/sau

c) operatorilor economici cu sediul social în România pentru care nu sunt instituite obligații de constituire și menținere a stocurilor de urgență conform prevederilor prezentei legi, precum și operatorilor economici care au statut de rezident sau de nerezident în România, ce își desfășoară activitatea în România prin intermediul unui sediu permanent și dispun de capacitate de stocare disponibilă pe teritoriul României, cu condiția ca delegarea să fi fost autorizată în prealabil de către autoritatea competentă.”

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Ministrul energiei,
Toma-Florin Petcu
Ministrul afacerilor externe,
Teodor-Viorel Meleşcanu
Ministrul delegat pentru afaceri europene,
Victor Negrescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în două unități administrativ-teritoriale din județul Mehedinți

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situate pe teritoriul a două unități administrativ-teritoriale din județul Mehedinți, după cum urmează:

- a) unitatea administrativ-teritorială Gogoșu — sectorul cadastral nr. 46;
- b) unitatea administrativ-teritorială Jiana — sectorul cadastral nr. 82.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexele nr. 1 și 2 la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru
și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruț Ștefănescu

București, 10 noiembrie 2017.
Nr. 1.447.

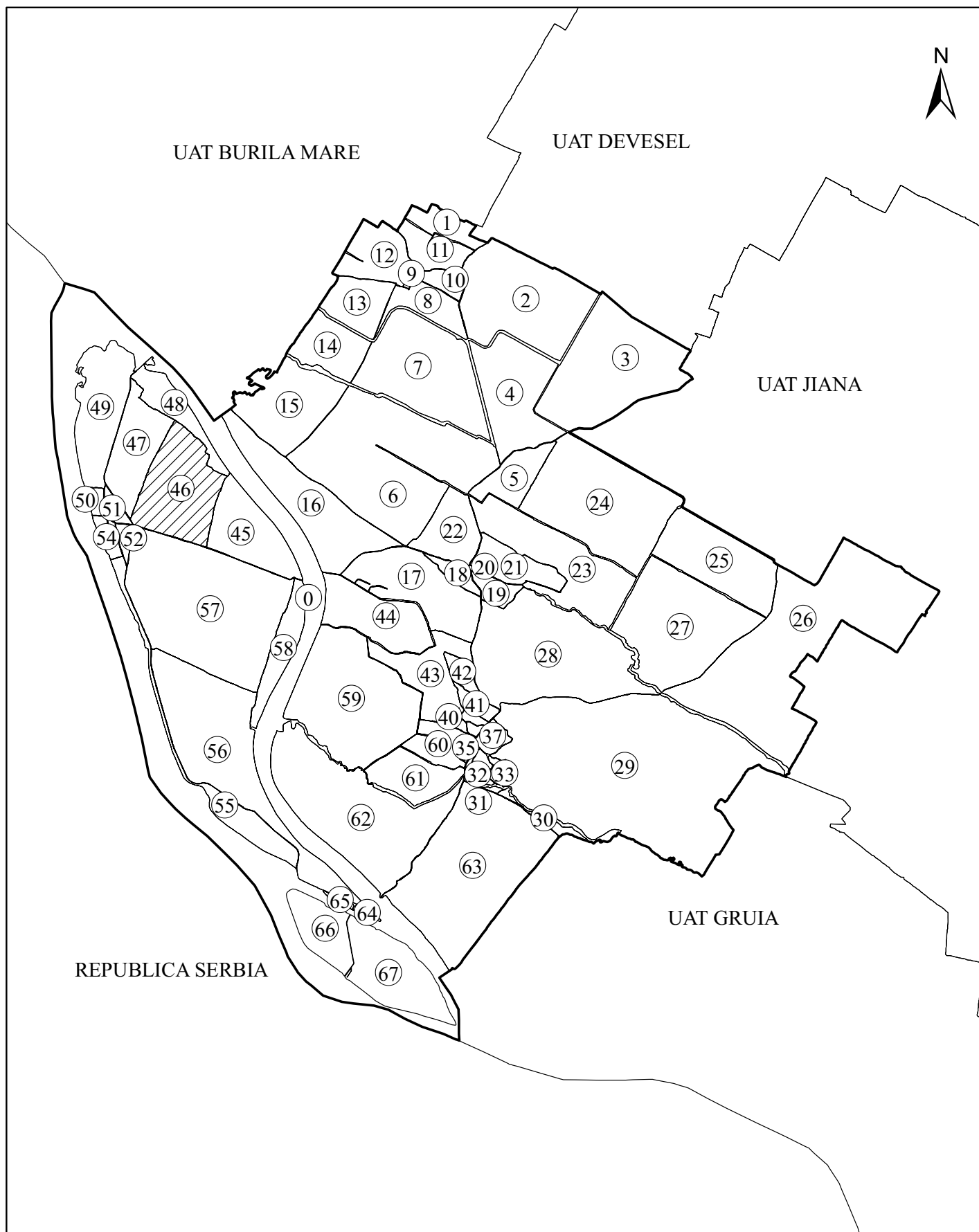
*) Anexele nr. 1 și 2 sunt reproduse în facsimil.

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: MEHEDINȚI

UAT: GOGOȘU

Sector: 46

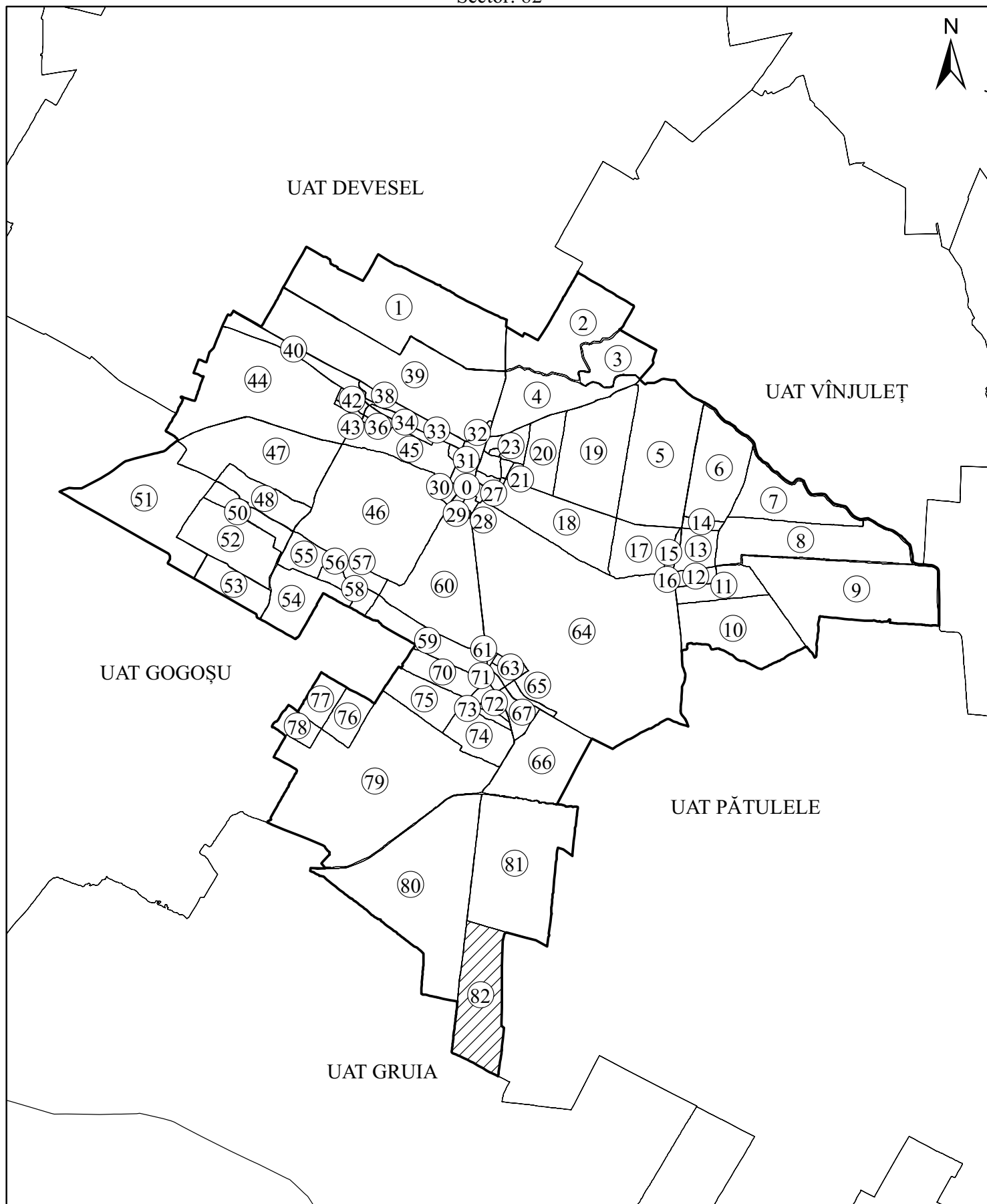

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: MEHEDINȚI

UAT: JIANA

Sector: 82

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN**pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru și publicitate imobiliară cu privire la imobilele situate în sectoarele cadastrale din 4 unități administrativ-teritoriale din județul Ialomița**

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (2) lit. p) și art. 15 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se declară închise vechile evidențe de cadastru și publicitate imobiliară cu privire la imobilele situate în 4 unități administrativ-teritoriale din județul Ialomița, ca urmare a finalizării lucrărilor sistematice de cadastru și deschiderii noilor cărți funciare, după cum urmează:

- a) unitatea administrativ-teritorială Andrășești — sectorul cadastral 1;
- b) unitatea administrativ-teritorială Gheorghe Doja — sectorul cadastral 1;
- c) unitatea administrativ-teritorială Mihail Kogălniceanu — sectorul cadastral 1;
- d) unitatea administrativ-teritorială Săveni — sectoarele cadastrale 1, 2, 5.

Art. 2. — (1) De la data deschiderii cărților funciare din oficiu, orice alte evidențe de cadastru și publicitate imobiliară se înlocuiesc, pentru sectoarele cadastrale din unitățile administrativ-teritoriale prevăzute la art. 1, cu planul cadastral și noile cărți funciare.

(2) Vechile evidențe se păstrează în arhiva biroului teritorial și pot fi consultate pentru istoric.

(3) Identificarea și numerotarea imobilelor cuprinse în titlurile de proprietate emise în baza legilor fondului funciar sau alte acte de proprietate, planuri și alte evidențe cadastrale și de publicitate imobiliară anterioare realizării cadastrului și deschiderii noilor cărți funciare, pe sectoarele din unitățile administrativ-teritoriale prevăzute la art. 1, își pierd valabilitatea.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruț Ștefănescu

București, 23 noiembrie 2017.
Nr. 1.487.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

